

Datum van inontvangstneming : 29/11/2017

Zaak C-616/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

26 oktober 2017

Verwijzende rechter:

Tribunal correctionnel de Foix (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

12 oktober 2017

Verzoeker:

Procureur de la République

Verweerders:

██████████ e.a.

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE FOIX (rechtbank te Foix)

STRAFKAMER

[OMISSIS] **STRAFVONNIS**

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Or. 2]-[Or. 11] [OMISSIS] **INCIDENTELE VORDERING TOT NIETIGHEID**

[OMISSIS] [incidentele vordering afgewezen]

VERZOEK OM EEN PREJUDICIELE BESLISSING

RELEVANTE FEITEN

Op 27 september 2016 zijn de winkels „ESPACE EMERAUDE” in SAINT-JEAN-DU-FALGA en „MR BRICOLAGE” te PAMIERS tussen 15.00 en

16.00 uur het doelwit geweest van een groepering personen, de zogenoemde „FAUCHEURS VOLONTAIRES ANTI OGM ARIÈGEOIS” (uit het departement Ariège afkomstige vrijwillige maaiers van genetisch gemodificeerde gewassen)

Na deze winkels te zijn binnen gegaan, bewerken zij (plastic) flessen met onkruidverdelger die glyfosaat bevatten (Roundup) met spuitbussen verf.

Zo begeven deze personen zich in de eerste winkel naar de afdeling van onkruidverdelgers, spreiden daar een dekzeil uit op de grond waarop zij de (plastic) flessen die glyfosaat bevatten, neerzetten en met fluorescerende verf besmeuren teneinde deze ongeschikt te maken voor de verkoop: de bedrijfsleider komt tussenbeide en verzoekt de betrokken personen te vertrekken, waaraan zonder geweld gevolg wordt gegeven. [Or. 12]

Wanneer de politieagenten bij de eerste winkel komen, stellen zij vast dat de door de indringers veroorzaakte rommel grotendeels is opgeruimd: het merendeel van de met verf besmeurde flessen is geordend en weer teruggezet op hun plek.

In de tweede winkel zien de politieagenten bij de afdeling voor onkruidbestrijdingsmiddelen een flinke berg van flessen, blikken en verpakkingen op de grond; zij geven aan dat alle verpakkingen met groene verf zijn bewerkt, waarbij de spuitbussen verf die daarvoor zijn gebruikt, te midden van deze bestrijdingsmiddelen op de grond liggen; volgens de politieagenten zijn de beschadigde bestrijdingsmiddelen het doelwit geweest, aangezien verschillende andere producten nog steeds op de schappen staan.

De bedrijfsleider wees de politie erop dat de betrokken middelen op basis van glyfosaat zijn vervaardigd, gaf aan dat een vijftigtal flessen omver was geworpen en overhandigde hun een pamflet dat door de binnendringers was uitgedeeld getiteld „*Roundup and Co, we kunnen er niet meer tegen, we willen het niet meer*”.

Op 1 maart 2017 is de politie gebeld na schade die in de winkel „BRICOMARCHÉ” te FOIX zou zijn aangericht.

Wanneer de agenten ter plaatse komen, constateren zij dat 14 personen van de groepering „FAUCHEURS VOLONTAIRES D’OGM” aanwezig zijn en dat er een dekzeil op de grond ligt met daarop onkruidverdelgers die glyfosaat (Roundup) bevatten; op de (plastic) flessen is door middel van verfröllers verf aangebracht; twee verfpotten zijn gebruikt; de verfröllers en verfpotten komen uit de winkel en de politie constateert ook dat verf op glazen uitstalkasten is aangebracht; zij nemen twee pamfletten mee die zijn uitgedeeld en de betrokken personen verlaten de winkel zonder problemen.

De agenten hebben een aantal personen die aan de actie deelnamen, gehoord. Deze personen wezen erop dat middelen die glyfosaat bevatten zich sinds 1 januari 2017 in kasten achter slot en grendel moesten bevinden en de verkoper

de koper van die middelen in kennis moest stellen dat glyfosaat een kankerverwekkende stof was. Aangezien de winkel „BRICOMARCHÉ” zich volgens hen niet aan de regelgeving hield, hadden de leden van de groepering „FAUCHEURS VOLONTAIRES D’OGM” „een punt” willen „maken”.

Toen de verdachten bij het vooronderzoek werden gehoord, beriepen zij zich op hun zwijgrecht.

TERECHTZITTING

Op de terechtzitting hebben de verdachten het Tribunal verzocht om het Hof van Justitie een verzoek om een prejudiciële beslissing voor te leggen op grond van artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

De Procureur de la République (openbare aanklager) heeft zich bij dat verzoek aangesloten, waarbij hij benadrukte dat commerciële middelen op basis van glyfosaat (Roundup) een gevaar konden zijn voor de gezondheid van de mens en voor het milieu, en dat die omstandigheid, mits bewezen, gelet op het opportuniteitsbeginsel, hem ertoe had kunnen brengen om tegen verdachten geen vervolging in te stellen; hij heeft daaraan toegevoegd dat op grond daarvan de strafbaarstelling waarop de vervolging was gebaseerd zou kunnen worden geneutraliseerd.

Deze zienswijze is door het Tribunal overgenomen.

Verdachten hebben subsidiair gevorderd door het Tribunal te worden ontslagen van rechtsvervolging wegens het prijzenswaardige belang van hun actie. [Or. 13]

STREKKING VAN DE NATIONALE BEPALINGEN DIE OP DE FEITEN VAN TOEPASSING KUNNEN ZIJN

Verdachten zijn op grond van het bepaalde in de artikelen 322-3, punt 1, en 322-1, eerste alinea, van het Wetboek van strafrecht gedagvaard voor de strafrechter, terwijl de strafsancie is neergelegd in de artikelen 322-3, eerste alinea, en 322-15, punten 1, 2, 3, 5 en 6, van het Wetboek van strafrecht.

Het gronddelict is artikel 322-1 van het Wetboek van strafrecht, volgens welke bepaling het vernielen, beschadigen of onbruikbaar maken van een goed dat aan een ander toebehoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee jaar en een geldboete van 30 000 EUR, behalve indien daaruit slechts lichte schade is ontstaan, in welk geval als straf een boete wordt opgelegd voor overtredingen van de 5e categorie (ten hoogste 1 500 EUR).

1. Openbaar ministerie

Naar Frans recht is het de taak van het openbaar ministerie om te beoordelen welk gevolg moet worden verbonden aan klachten, aangiften en processen-verbaal die

hem krachtens de artikelen 40 en 40-1 van het Wetboek van strafvordering worden voorgelegd.

Zo heeft het openbaar ministerie, wanneer het eenmaal heeft vastgesteld dat er sprake is van een strafbaar feit waarvoor geen juridische belemmering geldt om tot vervolging over te gaan, een discretionaire bevoegdheid en kan het hetzij strafvervolging instellen, hetzij, wanneer zijns inziens vervolging niet opportuun is, de zaak seponeren. De Procureur de la République die zelf beslist om feiten die weliswaar een strafbaar feit opleveren, afhankelijk van de bijzondere omstandigheden waaronder zij worden begaan, niet te vervolgen, had de zaak zeer zeker kunnen seponeren door de aard van de uitgevoerde actie die erop was gericht te waarschuwen voor een eventueel gevaar voor de gezondheid van de mens en het milieu, in aanmerking te nemen.

2. Neutralisering van de strafbaarstelling

De verdachten verklaren dat zij niet de bedoeling hadden om een strafbaar feit te begaan of de winkels die het doelwit van hun actie waren, schade toe te brengen, maar dat zij deze winkels en hun klanten hebben willen informeren over de gevaren wanneer die middelen zonder voldoende waarschuwing in de handel worden gebracht, het in de handel brengen van gevaarlijke middelen hebben willen voorkomen en de volksgezondheid en hun eigen gezondheid hebben willen beschermen.

Zij beroepen zich op noodtoestand krachtens artikel 122-7 van het Wetboek van strafrecht en het voorzorgsbeginsel krachtens het Charte de l'environnement (Handvest betreffende het milieu), uitgevaardigd op 1 maart 2005, welk beginsel met name in artikel 5 is neergelegd.

De rechtspraak heeft op grond van de wetenschappelijke onzekerheid over de gevaarstelling van genetisch gemodificeerde gewassen in het algemeen het bestaan van een rechtvaardigingsgrond afgewezen voor de vernieling van voor experimentele doeleinden gekweekte genetisch gemodificeerde rijstplanten, van een genetisch gemanipuleerd maïsveld en van de experimentele aanplant van zonnebloemplanten die tegen onkruidverdelgers en pesticiden resistent waren gemaakt (Cassatierechter, strafkamer, uitspraak van 25 mei 2016).

Er bestaan op zich zelf staande uitspraken waarbij op grond van het voorzorgsbeginsel krachtens het Charte de l'environnement is vrijgesproken, met name door het Tribunal correctionnel d'Orléans (strafrechter te Orléans) op 9 december 2005, becommentarieerd in het tijdschrift Dalloz 2006, chronique, blz. 814. **[Or. 14]**

MOTIVERING VAN HET PREJUDICIËLE VERZOEK

De strafrechter beschikt over alle bevoegdheden van de bestuursrechter ingeval de uitkomst van het strafrechtelijk proces daarvan afhangt. Uit dien hoofde is hij bevoegd het Hof van Justitie een vraag te stellen omtrent de geldigheid van

verordening EG nr. 1107/2009 in het licht van het voorzorgsbeginsel, hetwelk een algemeen beginsel van communautair recht is, dat is neergelegd in artikel 191 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Dit artikel luidt: „De Unie streeft in haar milieubeleid naar een hoog niveau van bescherming, rekening houdend met de uiteenlopende situaties in de verschillende regio's van de Unie. Haar beleid berust op het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden, en het beginsel dat de vervuiler betaalt.”

In de overwegingen van deze verordening wordt vermeld:

- (8): dat deze verordening als doel heeft „een hoog niveau van bescherming van de gezondheid van mens en dier en van het milieu te waarborgen [...]. Het voorzorgsbeginsel dient te worden toegepast en deze verordening dient te waarborgen dat de industrie aantoonbaar dat de stoffen of producten die worden geproduceerd of op de markt worden gebracht geen enkel schadelijk effect op de gezondheid van mens of dier hebben, noch enig onaanvaardbaar effect voor het milieu.”
- (10): „Gewasbeschermingsmiddelen mogen uitsluitend stoffen bevatten waarvan is aangetoond dat zij een duidelijk voordeel inhouden voor de teelt van planten en waarvan niet wordt verwacht dat zij een schadelijke uitwerking op de gezondheid van mens en dier of onaanvaardbare effecten voor het milieu hebben. [...]”
- (12): „[...] [De] informatie [die] de betrokken partijen moeten verstrekken om een stof te laten goedkeuren [...] [wordt beoordeeld] door een lidstaat die voor de gemeenschap als rapporteur optreedt. Om een coherente beoordeling te waarborgen, moet de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid [...] een onafhankelijke wetenschappelijke evaluatie uitvoeren. [...]”

Glyfosaat is een breed werkende werkzame stof ter verdelging van onkruid waarvan de goedkeuringsperiode is verlengd tot 28 juni 2017 en vervalt op de datum zijnde „zes maanden te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het advies van het Comité risicobeoordeling van het Europees Agentschap voor chemische stoffen door de Commissie of op 31 december 2017, indien dat eerder is”.

In een aantal door de verdachten in het kader van deze procedure verstrekte studies, alsmede in het advies van het Internationaal agentschap voor kankeronderzoek (IARC), dat onderdeel is van de Wereldgezondheidsorganisatie, wordt verklaard dat glyfosaat voortaan moet worden aangemerkt als een waarschijnlijk kankerverwekkende stof voor mensen.

In een advies van november 2015 is de EFSA (Europese Autoriteit voor voedselzekerheid) van mening dat het onwaarschijnlijk was dat glyfosaat genotoxisch is, dat wil zeggen dat deze stof het DNA beschadigt of voor de mens een gevaar van kanker vormt. De deskundigen hebben ook niet voorgesteld om

glyfosaat als kankerverwekkende stof in te delen uit hoofde van verordening (EU) nr. 1272/2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van chemische stoffen in de EU.

In maart 2017 heeft de ECHA (Agentschap voor chemische stoffen) onder dezelfde omstandigheden als de EFSA een advies uitgebracht waarbij het risico van kanker wordt afgewezen. **[Or. 15]**

Op 6 april 2017 heeft de Vereniging „GÉNÉRATIONS FUTURES” een onderzoek gepubliceerd dat is uitgevoerd bij een steekproef van 30 personen van wie genomen urinemonsters aantoonde dat alle monsters glyfosaat bevatten tegen een percentage dat gemiddeld 12,5 keer hoger was dan de maximaal toelaatbare concentratie voor een pesticide in water (vraag nr. 103967 van afgevaardigde Romain JORON, publicatieblad van de Assemblée Nationale van 2 mei 2017). De verdachten hebben overigens een monster van hun eigen urine laten nemen ter bepaling van het gehalte van glyfosaat; de resultaten van de onder toezicht van een deurwaarder genomen testen toonden een concentratie aan die meer dan tussen de 4 tot 10 keer hoger lag dan de toelaatbare wettelijke norm.

Uit de publicatie van interne documenten van de firma MONSANTO in de zogenaamde „Monsanto Papers”-zaak in het kader van een procedure die bij het federale Hof van Californië was ingesteld door honderden landarbeiders die bloedkanker hadden gekregen, is naar voren gekomen dat de Amerikaanse onderneming MONSANTO al in 1999 bezorgd was over het genotoxisch gehalte van glyfosaat dat zij via haar meest verkochte middel, Roundup, in de handel bracht en wetenschappers zocht die op de regelgevende autoriteiten invloed konden uitoefenen, voor het uitvoeren van „promotieactiviteiten”.

Op 29 mei 2017 heeft een wetenschappelijk onderzoeker, Christopher PORTER, de Europese Commissie via haar voorzitter Jean-Claude JUNCKER, op de hoogte gebracht van de bijzonder zorgwekkende resultaten van de studies over de gevaarstelling van glyfosaat. Deze toxicoloog, biostatisticus en voormalig directeur van verschillende Amerikaanse onderzoeksinstituten, heeft nadrukkelijk gesteld dat de door de fabrikanten aan de Europese autoriteiten verstrekte vertrouwelijke studies verontrustende gegevens bevatten over de aan glyfosaat te wijten gevallen van kanker, die de deskundigen over het hoofd hadden gezien. „Zowel de EFSA (Europese Autoriteit voor voedselzekerheid) als de ECHA (Agentschap voor chemische stoffen) heeft in de studies uitgevoerd op knaagdieren niet alle statistische gevallen onderkend waarin de toename van de omvang van kanker duidelijk wordt aangegeven” (vraag nr. 104102 van de afgevaardigde Jacques Bompard, publicatieblad van de Assemblée Nationale van 6 juni 2017).

Er lijken methodologische verschillen te bestaan wat betreft met name de aard van de beoordeelde gegevens en de uitlegging van de epidemiologische studies.

De beoordelingsmethoden van de Europese verordening voorzien op Europees niveau in een algehele toxicologische beoordeling van de „werkzame stof” bij langdurige blootstelling, waarna de „eindproducten”, zoals die in de lidstaten op de markt worden gebracht, op summiere wijze worden beoordeeld.

Zo geschiedt de beoordeling op Europees niveau binnen twee jaar, maar heeft deze slechts betrekking op het molecuul dat de aanvrager als werkzame stof kwalificeert, terwijl voor Roundup alleen het molecuul glyfosaat wordt getest, hoewel dat maar 30 tot 45 % van het eindproduct uitmaakt, en de beoordeling van het in de handel gebrachte middel summier is, waarbij met name de toxicologie bij langdurige blootstelling niet wordt onderzocht en geen bloedmonster wordt genomen van dieren die daaraan worden blootgesteld.

Leidt deze methode, zoals vervat in de Europese verordening, niet ertoe dat duidelijk geen rekening gehouden wordt met het werkelijke risico voor de mens en het milieu, die aan het eindproduct zoals dat in de handel wordt gebracht, maar zonder voldoende te zijn getest, worden blootgesteld, terwijl uit een aantal studies mogelijkerwijs blijkt dat het eindproduct werkzamer en schadelijker is dan het afzonderlijk geteste molecuul glyfosaat?

Hangen de meningsverschillen tussen de verschillende beoordelingsinstellingen niet af [Or. 16] van de fase waarin de middelen worden getest? Het is echter wel degelijk de commerciële formulering die in het milieu is terug te vinden, en niet een enkel op zich zelf staand molecuul glyfosaat.

Is de Europese regelgeving niet onvoldoende in staat om de mens en zijn milieu volledig te beschermen, hetgeen het voornaamste doel van de verordening is?

In aanmerking nemende hetgeen volgt:

- Volgens artikel 8 van de verordening wordt het dossier geheel opgesteld door degene die de goedkeuring aanvraagt en hij bij gebreke van een definitie van hetgeen een werkzame stof is, degene is die aangeeft wat de „werkzame stof” van zijn middel is dat moet worden beoordeeld, waarbij de andere middelen waaruit de pesticide is samengesteld, door de aanvrager worden aangemerkt als inerte stoffen en niet worden beoordeeld.

Bovendien wordt het dossier integraal door de aanvrager opgesteld en is dit dossier vertrouwelijk zodat het onmogelijk is de inhoud daarvan te toetsen, en heeft de pers bericht dat Europese afgevaardigden een geschil met de EFSA aan het Hof hebben voorgelegd om volledig en niet gedeeltelijk in kennis te worden gesteld van de studies, met name over de methodologie of de voorwaarden waaronder proeven worden genomen, teneinde aan transparantie en niet aan bedrijfsgeheimen voorrang te kunnen geven.

Tevens is door de pers bericht over een eventueel probleem in verband met de onafhankelijkheid van de deskundigen in de verschillende commissies die de

openbare besluitvormers op dit gebied moeten voorlichten (Roundup: pesticide zaait tweedracht in de Europese Unie en de WHO; Le Monde.fr, 28 maart 2016).

Het Tribunal meent de volgende twee vragen te moeten stellen:

Is [verordening (EG) nr. 1107/2009 van 21 oktober 2009] in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel, wanneer deze verordening nalaat precies te definiëren wat een werkzame stof is, waarbij het aan de aanvrager wordt overgelaten wat hij in zijn middel als werkzame stof wil vermelden, en hij de mogelijkheid heeft het gehele dossier van zijn aanvraag op een enkele stof te richten terwijl zijn in de handel gebracht eindproduct uit verschillende stoffen bestaat?

Worden het voorzorgs- en onpartijdigheidsbeginsel bij de toelating voor het in de handel brengen gewaarborgd, wanneer de voor het onderzoek van het dossier noodzakelijke testen, onderzoeken en beoordelingen alleen door de aanvragers die bij hun presentatie partijdig kunnen zijn, worden uitgevoerd, zonder enige onafhankelijke contra-expertise en zonder dat de verslagen van de aanvragen tot toelating openbaar worden gemaakt onder voorwendsel dat het bedrijfsgeheim moet worden beschermd?

- Op grond van de Europese verordening worden de werkzame stoffen afzonderlijk stuk voor stuk onderzocht zonder rekening te houden met „het *cocktail-effect*” van de combinatie van verschillende werkzame middelen bij de samenstelling van een pesticide.

Dit effect waarmee wordt beoogd een middel doeltreffender te maken door verschillende bestanddelen te combineren, wordt door de Europese verordening genegeerd, terwijl talloze wetenschappers benadrukken dat blootstelling aan verschillende werkzame stoffen die worden samengevoegd, een „cocktail-effect” doet ontstaan met een tot 1 000 keer sterkere – wellicht schadelijke – uitwerking dan wanneer aan één enkele stof wordt blootgesteld, en dat het „cocktail-effect” van Roundup duizend keer schadelijker is dan het enkele molecuul glyfosaat. [Or. 17]

Maakt de Europese verordening het voor de fabrikanten juist niet mogelijk te voorkomen dat de uitwerking van een „cocktail-effect” wordt beoordeeld?

Het Tribunal meent de volgende derde vraag te moeten stellen:

Is [verordening (EG) nr. 1107/2009 van 21 oktober 2009] in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel, wanneer daarin geen rekening wordt gehouden met het feit dat er vele werkzame stoffen zijn en zij gecombineerd worden gebruikt, in het bijzonder wanneer deze verordening niet voorziet in een volledig specifiek onderzoek op Europees niveau van de combinatie van werkzame stoffen binnen eenzelfde middel?

- Ingevolge de Europese verordening worden de effecten van de eindproducten, die afzonderlijk in de handel zijn gebracht en waarmee de consument en het milieu in aanraking komen, slechts aan een summiere en onvoldoende beoordeling onderworpen.

Hoofdstuk 2 betreft de werkzame stoffen, zonder daarvan een duidelijke definitie te geven, en geeft aan welke testen voor toelating moeten worden ondergaan, met name wat betreft de toxiciteit van de stoffen bij langdurige blootstelling, de toelaatbare dagelijkse inname, de aanvaardbare niveaus van blootstelling, een genotoxiciteitstest, een carcinogeniteitsonderzoek, een onderzoek van de hormoonontregelende eigenschappen, een studie van de wetenschappelijke literatuur, etc.

Daarentegen voorzien de hoofdstukken 3 en 4, die alle gewasbeschermingsmiddelen en de afzonderlijke toevoegingsmiddelen betreffen, in niet één van deze onderzoeken: niet in onderzoeken van de toxiciteit, van de hormoonontregelende eigenschappen, van carcinogeniteit, etc., terwijl bepaalde wetenschappelijke studies benadrukken dat deze middelen veel schadelijker zijn dan het als werkzame stof aangegeven molecuul.

De Europese verordening regelt dus voor pesticiden die in de handel zijn gebracht en waaraan de bevolking wordt blootgesteld, bij langdurige blootstelling een vrijstelling van het toxiciteitsonderzoek.

Het Tribunal meent de volgende vierde vraag te moeten stellen:

Is [verordening (EG) nr. 1107/2009 van 21 oktober 2009] in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel, wanneer de hoofdstukken 3 en 4 van deze verordening de pesticiden in de commerciële formulering waarin zij in de handel zijn gebracht en waaraan de consumenten en het milieu worden blootgesteld, vrijstellen van toxiciteitsonderzoeken (genotoxiciteitsonderzoeken, carcinogeniteitsonderzoeken, onderzoek van de hormoonontregelende eigenschappen, etc.), en deze slechts aan summiere testen die altijd door de aanvrager worden verricht, onderwerpen?

Om deze redenen

[verklaart]

Het Tribunal, recht doende in eerste aanleg [OMISSIS]

[OMISSIS]; **[Or. 18]**

[OMISSIS];

Gelet op artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

dat het Hof van Justitie de volgende vier vragen worden voorgelegd:

1. Is verordening [(EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad; hierna: „Europese verordening”] in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel, wanneer deze verordening nalaat precies te definiëren wat een werkzame stof is, waarbij het aan de aanvrager wordt overgelaten wat hij in zijn middel als werkzame stof wil vermelden, en hij de mogelijkheid heeft het gehele dossier van zijn aanvraag op een enkele stof te richten terwijl zijn in de handel gebracht eindproduct uit verschillende stoffen bestaat?
2. Worden het voorzorgs- en onpartijdigheidsbeginsel bij de toelating voor het in de handel brengen gewaarborgd, wanneer de voor het onderzoek van het dossier noodzakelijke testen, onderzoeken en beoordelingen alleen door de aanvragers die bij hun presentatie partijdig kunnen zijn, worden uitgevoerd, zonder enige onafhankelijke contra-expertise en zonder dat de verslagen van de aanvragen tot toelating openbaar worden gemaakt onder voorwendsel dat het bedrijfsgeheim moet worden beschermd?
3. Is de Europese verordening in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel, wanneer daarin geen rekening wordt gehouden met het feit dat er vele werkzame stoffen zijn en zij gecombineerd worden gebruikt, in het bijzonder wanneer deze verordening niet voorziet in een volledig specifiek onderzoek op Europees niveau van de combinatie van werkzame stoffen binnen eenzelfde middel?
4. Is de Europese verordening in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel, wanneer de hoofdstukken 3 en 4 van deze verordening de pesticiden in de commerciële formulering waarin zij in de handel zijn gebracht en waaraan de consumenten en het milieu worden blootgesteld, vrijstellen van toxiciteitsonderzoeken (genotoxiciteitsonderzoeken, carcinogeniteitsonderzoeken, onderzoek van de hormoonontregelende eigenschappen, etc.), en deze slechts aan summierere testen die altijd door de aanvrager worden verricht, onderwerpen?

Schorst de behandeling van de zaak in afwachting van het antwoord op deze aan het Hof van Justitie gestelde prejudiciële vragen.

[OMISSIS]